

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 3P/129/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5810203359
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kurjaková
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2012:5810203359.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo samosudkyňou JUDr. Monikou Kurjakovou vo veci starostlivosti súdu o maloletého R. U., nar. XX.XX.XXXX, mal. dieťa v čase vyhlásenia rozsudku bytom u oboch rodičov, dieťa matky - Ing. J. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., Q. XX/XX, zast. JUDr. Petrom Vevurkom, advokátom so sídlom Námestovo, Štefánikova 269/24 a otca - R. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., Q. XX/XX, zast. JUDr. Kornéliou Múkerovou, advokátkou so sídlom Banská Bystrica ul. ČSA č. 25, mal. dieťa v tomto konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Námestove, v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného, takto

rozhodol:

I/ Súd mení rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 5C/60/2009-39 zo dňa 28.5.2009 v časti týkajúcej sa výšky výživného na mal. R. U., nar. XX.XX.XXXX tak, že otec R. U., nar. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý platiť na výživu mal. R. U., nar. XX.XX.XXXX, za obdobie od 19.07.2010 do 27.06.2011 výživné vo výške 220,- EUR mesačne, a to vždy do každého 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého.

II/ Za obdobie od 28.06.2011 do 25.10.2011 otcovi povinnosť platiť výživné n e v z n i k l a.

III/ Zameškané výživné za obdobie od 19.07.2010 do 27.06.2011 vo výške 1358,24 EUR súd p o v o ľ u j e otcovi splácať v 150,- EUR mesačných splátkach spolu s bežným výživným, pričom prvá splátka je splatná v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku, a to pod následkom straty výhody splátok.

IV/ Vo zvyšnej časti súd návrh matky z a m i e t a.

V/ Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.7.2010 matka mal. R. U., nar. XX.X.XXXX žiadala, aby súd vydal rozsudok, ktorým otca zaviazá na platenie zvýšeného výživného po 480 eur mesačne a to od 1.7.2010, s tým že suma požadovaného výživného bude rozdelená na dve časti, a to na sumu bežného výživného po 250 eur mesačne, ktorá bude splatná k 15. dňu v mesiaci k jej rukám a sumu po 230 eur mesačne, ktorá bude k 15. dňu v mesiaci poukazovaná na účet maloletého dieťaťa, ktorý je matka povinná za účelom tvorby úspor na tento účel zriadiť. Matka svoj návrh odôvodnila tým, že posledne bolo o výške výživného rozhodované v rámci rozvodového konania, a to rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 5C/60/2009 zo dňa 28.5.2009, ktorým rozsudkom bolo ich manželstvo s otcom mal. detí rozvedené, mal. deti R. a v tej dobe aj mal. R., nar. XX.X.XXXX boli zverené do jej osobnej starostlivosti a ona s otcom detí uzavreli rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej mal otec platiť na každé

dieťa sumu po 100 eur mesačne. Tvrdila, že v rámci rozvodového konania súd neskúmal príjmy otca, keďže s otcom ohľadne úpravy práv a povinností k mal. deťom uzavreli rodičovskú dohodu, pričom ona aby sa rozvodové konanie ukončilo čo najskôr, k uzavretiu tejto rodičovskej dohody pristúpila. Tvrdila, že postupom času si uvedomila, že vyživovacia povinnosť otca voči deťom je pomerne nízka, a to vzhľadom na majetkové pomery otca, ktorý je úspešný podnikateľ rozvíjajúci svoju podnikateľskú činnosť vo viacerých spoločnostiach. Poukazovala na to, že otec je jediným zakladateľom a spoločníkom spol. ORAVIA TRADE, s.r.o., ktorú založil dňa 15.5.2010, pričom ešte pred zápisom do obchodného registra zaplatil sumu 5.000 eur ako vklad na základné imanie tejto spoločnosti. Otec je ďalej spoločníkom spol. Simple Development, s.r.o. so sídlom v Bratislave, ako aj spoločníkom a konateľom spol. SLOVTEAM, s.r.o. so sídlom v Trstenej a členom predstavenstva spol. AFRESH, a.s.. Otec denne používa mot. vozidlo zn. BMW X5 a býva v rodinnom dome v Námestove, ktorý má v prenájme. Otec ďalej odpredáva ich spoločný majetok patriaci do BSM a každý rok absolvuje zahraničné dovolenky, čo všetko vyššie uvedené deklaruje, že otec dosahuje vyšší príjem v porovnaní s výškou vyživovacej povinnosti.

Matka ďalej poukazovala na to, že ona stále pracuje v spol. AFRESH, a.s. a jej príjem sa od rozvodu nezmenil, tento je vo výške 460 eur mesačne, pričom z tohto príjmu nie je schopná pokryť ich mesačné výdavky. Navyše otec si vyživovaciu povinnosť plní nepravidelne. Odôvodnené zvýšenie výživného ďalej matka videla aj v ďalšej zmene pomerov, ktorá nastala u mal. R., ktorý sa stal študentom strednej školy, ako aj v tom že obe deti aktívne športujú, čo si tiež okrem ich veku vyžaduje zvýšené výdavky .

Otec sa k návrhu matky vyjadril prostredníctvom svojho (pôvodného) právneho zástupcu, a to podaním zo dňa 13.8.2010 (čl. 12 spisu), v ktorom okrem iného uviedol, že návrh matky na zvýšenie výživného považuje za bezdôvodný, pretože od poslednej úpravy výživného sa podstatne nezmenili pomery na strane otca a ani na strane mal. detí, aby bolo potrebné rozhodovať o zvýšení výživného.

V danej veci súd nariadil niekoľko pojednávaní, na ktorých vypočul rodičov, zástupcu kolízneho opatrovníka mal. detí, ako aj už plnoleté dieťa R. U., ktorý dosiahol plnoletosť v priebehu konania, pričom rozhodol rozsudkom zo dňa 7.7.2011 (čl. 391 spisu), ktorý rozsudok však bol v častiach týkajúcich sa výšky bežného výživného, tvorby úspor a zameškaného výživného otca na mal. R. U., ako aj v časti trov konania zrušený, a to Uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoP/84/2011-413 zo dňa 24.10.2011. V zostávajúcej časti zostal vyššie uvedený rozsudok potvrdený, a to v časti v ktorej prvostupňový súd zamietol návrh matky na zvýšenie výživného od 1.7.2010 do dosiahnutia plnoletosti staršieho syna R. U., nar. XX.X.XXXX, ako aj v časti v ktorej rozhodol o zastavení konania o zvýšení výživného na čas po dosiahnutí plnoletosti voči tomuto už plnoletému dieťaťu. Dôvodom zrušenia rozsudku prvostupňového súdu zo dňa 7.7.2011 bolo, že tento sa krajskému súdu javil ako nepreskúmateľný a neodôvodnený z dôvodu, že z rozsudku nebolo možné zistiť z akého priemerného mesačného príjmu za rozhodné obdobie súd pri určení pôvodnej výšky výživného vychádzal, keď stanovil bežné výživné na sumu 250 eur a tvorbu úspor na sumu 130 eur. Zároveň poukazoval na to, že súd musí pri určovaní výšky príjmu vychádzať nie z hypotetického alebo fiktívneho príjmu, ktorý nie je možné preukázať, ale z faktického príjmu povinnej osoby.

Predmetom konania tak zostalo zvýšenie výživného na mal. R. U., a to v období od 1.7.2010 do 25.10.2011, nakoľko týmto dňom nadobudol právoplatnosť rozsudok tunajšieho súdu č.k. 3C/317/2011-35 zo dňa 11.10.2011, ktorým bola súdom schválená rodičovská dohoda v zmysle ktorej bol mal. R. zverený do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v intervaloch 1 mesiaca, pričom rodičia sa zároveň dohodli, že výživné na dieťa od seba navzájom nebudú požadovať.

Z vyššie uvedeného dôvodu za účelom ustálenia faktického príjmu otca za rozhodné minulé obdobie, súd vo veci nariadil ďalšie pojednávanie, a to na deň 12.1.2012, ktoré pojednávanie však bolo odročené z dôvodu žiadosti otca, ktorý ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, a zároveň žiadal pojednávanie odročiť z dôvodu svojho zdravotného stavu /pád na ľade/, tvrdiac že súdu zašle vystavenú PN a vyjadrenie ošetrojúceho lekára. Vystavenú PN s trvaním od 11.1.2012 otec súdu doručil až dňa 31.1.2012, teda potom ako bol k tomu súdom vyzvaný, aby predložil potrebnú PN spolu s vyjadrením ošetrojúceho lekára o jeho zdravotnom stave a to spolu s predvolaním na ďalší nariadený termín pojednávania na deň 2.2.2012. Zároveň s otcom bola riadne predvolaná aj jeho právna zástupkyňa.

Otec opätovne dňa 31.1.2011 požiadal o odročenie pojednávania nariadeného na deň 2.2.2012, čo odôvodňoval svojím zhoršeným zdravotným stavom, ktorý mu mal neumožniť zúčastniť sa nariadeného pojednávania. V danom prípade aj napriek žiadosti otca, aby sa nekonalo v jeho neprítomnosti, súd vec prejednal a rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a to z dôvodu, že otec súdu nepredložil okrem PN aj také vyjadrenie ošetrojúceho lekára z ktorého by vyplývala tá skutočnosť, že otec nie je schopný bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia svojho zdravotného stavu zúčastniť sa pojednávania. Táto skutočnosť súdu nevyplývala ani z predložených kópií lekárskeho správ.

Súd tak v ďalšom vykonal dokazovanie opätovným výsluchom matky, oboznámením sa s listinnými dokladmi obsiahnutými v spise, ako aj s pripojeným spisom tunajšieho súd sp. zn. 7C/67/2011, kde súd rozhodoval o výživnom plnoletého dieťaťa R. U. voči matke, keďže v priebehu konania sa tento odsťahoval k otcovi a kde otec bol dňa 23.11.2011 vypočutý ako svedok. V rámci zisteného skutkového stavu mal súd preukázané nasledovné skutočnosti:

Naposledy o výživnom pre mal. R. ako aj R. bolo rozhodované rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 5C/60/2009 zo dňa 28.5.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.5.2009 a ktorým rozsudkom bolo manželstvo rodičov mal. detí rozvedené. Súd zároveň schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej vtedy obe deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky a otec sa zviazal platiť na každé dieťa výživné vo výške po 100 eur mesačne na každé dieťa. Z rozhodnutia súdu vyplýva, že v tej dobe bol otec prevádzkovateľom živnosti, z prevádzky ktorej jeho základ dane za rok 2008 predstavoval sumu 98 496 Sk (3269,46 eur), pri dosiahnutých príjmoch vo výške 2 233 879 Sk a výdavkoch 2 602 585 Sk. Premietnuc mesačne by tak otec dosahoval príjem v priemere 272,45 eur v čistom. Otec bol zároveň 50 % spoločníkom spol. AVANT TELESERVIS ŽILINA. Matka dosahovala v tej dobe priemerný mesačný príjem ako ekonómka vo výške 465,68 Eur mesačne, z ktorého uhrádzala 144 Eur mesačne pôžičku, 66 Eur elektrinu a 20 Eur na poisťky pre obe maloleté deti, ktoré v tej dobe obe s ňou žili v spoločnej domácnosti.

Pokiaľ ide o súčasné pomery na strane matky, tak z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že matka je naďalej zamestnaná ako ekonómka v spol. AFRESH, a.s., kde dosahuje priemerný mesačný príjem vo výške 476,59 eur. Matka okrem toho rovnako ako otec vystupuje ako členka predstavenstva štatutárneho orgánu tejto spoločnosti. Ďalší príjem matky, ktorý tu však existoval aj v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom, no vzhľadom na uzavretie rodičovskej dohody tento nebol v rozhodnutí konkretizovaný pozostáva z nájomného, ktoré si matka účtuje voči spol. AFRESH, a.s. na základe nájomnej zmluvy zo dňa 2.1.2007 vo výške 1493,76 eur ročne (mesačne 124,47 eur)-čl. 158-162 spisu. Výdavky matky je potrebné rozdeliť na dve obdobia a to v 1. období, keď táto žila v rodinnom dome patriacom do BSM - v čase od podania návrhu do 31.12.2010 a v 2. období od 1.1.2011 po súčasnosť-teda potom ako matka sa presťahovala do prenajatého bytu v M..

V rodinnom dome matkine mesačné výdavky v súvislosti s bývaním pozostávali z nasledovných položiek: plyn 102 eur, elektrina 70 eur, TV a rozhlas 4,64 eur. Matka ďalej platila vodné a stočné štvrťročne po 60,88 eur a ročne za rok 2010 daň z nehnuteľností 46,97 eur a komunálny odpad 33,20 eur. Ďalšie výdavky, ktoré matka deklarovala boli platby poisťného na deti po 4,12 eur mesačne na R. a po 4,12 eur mesačne na R., cestovné na deti predstavovalo 30 eur spolu, obеды v školskej jedálni na každé dieťa mesačne 20 eur, rovnako ako ja na desiatu po 20 eur na každé dieťa (1 eur na 1 deň). Deti mali od matky dostávať okrem toho mesačné vreckové po 30 eur každý z chlapcov. Matka tieto výdavky súdu zdokladovala- čl. 44 až 53 spisu.

Pokiaľ ide o deti súd mal preukázané, že obaja chlapci sú v školskom roku 2010/2011 študentmi Spojenej školy v Tvrdošíne, a to už plnoleté dieťa R. U. študentom 3. a mal. R. študentom 1. ročníka tej istej školy, tak ako to vyplýva z potvrdení o návšteve školy detí, ktoré súdu matka predložila -čl. 42, 43 spisu.

Z výpovede rodičov súd ďalej zistil, že matka od 1.1.2011 žije v prenajatom byte v M., kde má mesačné výdavky spojené s bývaním v podobe nájmu 130 eur a elektriny 40 eur. V tomto byte matka ďalej žila spolu s oboma deťmi, až do dňa 16.1.2011, kedy sa už plnoleté dieťa R. od nej odsťahovalo bývať k svojmu otcovi, kde žije doteraz.

Pokiaľ ide o otca tak, tento v súvislosti so svojimi výdavkami poukazoval na náklady v súvislosti s bývaním v podobe prenájmu rodinného domu, v ktorom žil v období od 1.8.2009 do 31.11.2010, za ktorý mal platiť nájom vo výške 332 eur mesačne a poplatok spojený so službami za užívanie domu vo výške 88 eur mesačne- čl. 140, 141, 142 a 143 spisu. Od 12.1.2011 otec žije v rodinnom dome v M., pariacom do BSM, v ktorom predtým žila matka spolu s deťmi. Ako už bolo vyššie konštatované, syn R. od 16.1.2011 žije v tomto dome spolu s otcom. Súčasné výdavky otca na bývanie pozostávajú z položiek približne v rovnakej výške ako v dobe, keď v tomto dome žila matka, a to z plynu 100 eur, elektriny 50 eur, TV a rozhlas 4,64 eur, vodné a stočné polročne po 92,70 eur- čl. doklady predložené otcom na 329-331 spisu. Otec ako ďalšie výdavky uvádzal platbu životného poistenia v poisťovni Generali Slovensko 49,91 eur mesačne- čl. 332 spisu. Tiež uviedol, že v mesiaci 6/2011 uzavrel obom chlapcom životné poisťky za ktoré platí mesačne spolu 60 eur (30 eur za každú poisťku). Otec ako ďalšie výdavky uvádzal splátky stavebného úveru 52,28 eur mesačne za rodinný dom v BSM, pôžičku v celkovej výške 3.462 eur mesačne po 296,87 eur- čl. 153 spisu, ktorá však ako tvrdil mala byť použitá na úhradu jeho dlhov voči Spoločnej zdravotnej poisťovni, a.s..

Súd mal ďalej preukázané, že otec má aj vyživovaciu povinnosť voči mal. E. H., nar. XX.X.XXXX, na ktorú sa otec zaviazal prispievať výživným vo výške 300 eur mesačne od 1.3.2009, tak ako to vyplýva z rozsudku Okresného súdu v Žiline sp. zn. 30P/116/2008 zo dňa 18.2.2009, kde bola súdom schválená ohľadne úpravy rod. práv a povinnosti k mal. rodičovská dohoda- čl. 362 spisu. V súvislosti s touto povinnosťou však otec súdu predložil Prehlásenie matky maloletej- čl. 361 spisu, v ktorom sa s matkou dohodli na zmene platieb výživného na nižšiu sumu 100 eur, no takúto dohodu medzi rodičmi uzavretú v takejto podobe by z pohľadu súdu, pokiaľ jej predchádzalo vyššie uvedené súdne rozhodnutie, bolo možné považovať za dohodu účelovú, vytvorenú pre potreby tohto konania.

Pokiaľ ide o príjmy otec uviedol, že koncom roka 2010 predal pozemok v k.ú. Podbiel za sumu 3.000 eur, no že túto čiastku obratom poskytol svojej matke a sestre na úhradu svojich záväzkov voči nim.

Súd ďalej zistil, že otec dosahoval deklarovaný príjem za prenájom motorového vozidla zn. DAF CF 85, za ktorý ako prenajímateľ účtoval nájomcovi p. Y. sumu 581,50 eur + DPH mesačne -čl. 196 spisu. Pokiaľ otec tvrdil, že z tejto sumy si ešte bude musieť odpočítať cestnú daň a ročnú poisťku na toto auto spolu vo výške 362 eur, tak súd má za to, že pri obvyklom podnikaní by táto suma mal byť zahrnutá do ceny prenájmu za motorové vozidlo, podobne ako aj jeho amortizácia. Predmetné motorové vozidlo mal otec podľa svojho vyjadrenia predat' v 3/2011 za sumu 25.000 eur, no predtým mal zaplatiť za jeho generálnu opravu sumu 20.000 eur- vid' výpoveď otca z pripojeného spisu 7C/67/2011.

Pokiaľ ide o ďalšie príjmy otca, nakoľko otec nemá príjem zo stáleho pracovného pomeru, ale tento vystupuje ako podnikateľ a spoločník vo viacerých spoločnostiach pri zisťovaní výšky príjmu otca tak súd musel zisťovať majetkové pomery v týchto nižšie uvádzaných spoločnostiach. V tejto súvislosti súd zistil nasledovné skutočnosti:

Otec je jedným z troch spoločníkov spol. Simple Development, s.r.o. so sídlom Bratislava, Šustekova 37, ktorá bola založená 13.10.2005, o ktorej podiele v tejto spoločnosti otec síce tvrdil, že začiatkom roka 2010 svoj podiel údajne previedol na p. R., no o tejto skutočnosti súd nezistil žiadny relevantný dôkaz, otec ďalej podľa výpisu z obchodného registra za rozhodné obdobie figuroval v tejto spoločnosti ako spoločník. Spoločnosť podľa daň. priznania za rok 2010 dosiahla výnosy vo výške 13803,26 eur a mala náklady vo výške 13486,82 eur, jej základ dane potom predstavoval sumu 338,78 eur -čl. 257 až 271 spisu.

Otec je ďalej jedným z troch spoločníkov a zároveň aj jedným z konateľov spol. SLOVTEAM, s.r.o. so sídlom Trstená, Oravická 614, založenej 11.12.2007. Súd ďalej zistil, že spol. bola v roku 2009 v daň. strate 131736,59 Eur, táto dosiahla výnosy vo výške 1195081,72 eur a mala náklady vo výške 1331501,08 eur-čl. 233 až 242 spisu. Spoločnosť mala záväzky voči spoločníkom vo výške 173999 eur a ostané záväzky vo výške 48117 eur. Táto spoločnosť má aj finančne zaujímavý vozový park, pokiaľ ide o typ motorových vozidiel, ktoré vlastní resp. si "prenajíma" od leasingovej spoločnosti za účelom ich následnej kúpy, kde len mesačné leasingové splátky min. 2 motorových vozidiel / BMW X5 a AUDI A6/ , ale aj dodávkových MV sa musia pohybovať vo vyšších čiastkach niekoľko stovák ak nie tisíc Eur mesačne, čo sa môže znova javiť ako neekonomické pri spoločnosti ,ktorá je v platobnej neschopnosti ako tvrdil otec- čl. 97, 334 až 343 spisu. Táto spoločnosť však vykazovala daň. stratu aj za bezprostredne predchádzajúce účtovné obdobie roka 2008 (čo môže byť zaujímavé ďalej

v súvislosti s výškou výživného na ktorú sa otec zviazal pre mal. E. vzhľadom na jeho vtedajšie príjmy/ nepríjmy aj v iných nižšie uvádzaných spoločnostiach). Pokiaľ má otec k dispozícii na osobné účely aj motorové vozidlo z vozového parku tejto spoločnosti (BMW X5) bolo by rozumnejšie z hľadiska jeho príjmu a následných vyživovacích povinností defacto voči trom deťom, aby otec poberal zo spoločnosti skôr finančné ako naturálne pôžitky, následne vo vyššej výške, keďže otec deklaroval príjem z tejto spoločnosti, ktorá sa má zaoberať hlavne stavebnou činnosťou vo výške 300 eur mesačne v čistom. Z výpisu z obchodného registra ďalej vyplýva, že táto spoločnosť aj napriek tomu, že niekoľko rokov po sebe vykazuje daň. stratu pristúpila k navýšeniu svojho základného imania, a to od 4.3.2011 na celkovú sumu 120.000 eur, či u každého spoločníka, a teda aj u otca predstavovalo navýšenie o sumu 40.000 eur- čl. 377 spisu. Pokiaľ otec tvrdil, že za neho fin. podiel do spol. vložili jeho spoločníci, otec súdu túto skutočnosť jednak ničím nepreukázal, jednak v prípade žeby otec nemal dostatočné finančné krytie, nie je súdu celkom jasné, prečo by ostatní spoločníci mali poskytnúť pôžičku osobe u ktorej nemajú záruku, že sa im od nej fin. prostriedky vrátia, pokiaľ otec prezentuje, že on sám nemá žiadne iné vyššie príjmy.

Od 25.1.2008 je otec aj podpredsedom predstavenstva spol. AFRESH, a.s. so sídlom Trstená, Oravická 614/14 založenej 9.12.2006. Z daňového priznania spol. za rok 2009 bolo zistené, že táto spol. bola za rok 2009 v daň. strate 607.244,36 eur. Na strane druhej však táto spol. disponuje nepochybne rozsiahlym hmotným a nehmotným majetkom, ako to vyplýva aj z možnosti odpisu a predloženej Súvahy tejto spol. -čl. 101 až 110 spisu. Otec však tvrdil, že z dôvodu narušených vzťahov s otcom matky mu z tejto spoločnosti neplynú žiadne príjmy ani naturálne pôžičky.

Otec ako samostatne zárobkovo činná osoba podniká aj pod obchodným menom R. U.- AVANT PLUS, IČO: 33 789 169, so sídlom podnikania Trstená, Hatalova 34/40 v oblasti ohlasovacích živností -čl. 65 až 71 spisu. Z daňového priznania otca ako SZČO za rok 2009 súd zistil, že otec bol za rok 2009 v daň. strate 5.548 eur, nakoľko dosiahol príjmy vo výške 4.811 eur a výdavky vo výške 10.359 eur- čl. 74 až 80 spisu. V roku 2010 otec dosiahol príjmy vo výške 8144 eur a výdavky vo výške 10047 eur, bol tak v daň. strate 1903 eur, otcova prevádzková réžia mala byť vo výške 9608 Eur ročne, čo je opätovne zaujímavé z pohľadu predmetu podnikania otca - čl. 309 až 315 spisu. Z predložených výpisov z podnikateľského účtu otca vyplýva, že otec k 30.4.2011 v porovnaní so začiatkom roka 2011 na účte dokázal byť vo vyššom pluse -čl. 327, 144 spisu. V súvislosti s touto otcovou podnikateľskou činnosťou sa však otec na pojednávaní vo veci sp. zn. 7C/67/2011 kde vypovedal ako svedok, pokiaľ ide o výšku svojich príjmov, vyjadril, že z tejto živnosti dosahuje príjem 500 až 600 eur mesačne. Tiež vypovedal, že mesačne dosahuje jeho celkový príjem sumu okolo 1.000 eur mesačne.

Súd ďalej z výpisu z obchodného registra zistil, že otec ako jediný spoločník založil dňa 15.5.2010 obchodnú spoločnosť ORAVIA TRADE, s.r.o. so sídlom Trstená, Hattalova 34/40, kde základné imanie tejto spoločnosti pri jej založení predstavovalo sumu 5.000 eur- čl. 84, 85 spisu. Z daňového priznania tejto spol. za rok 2010 súd zistil, že spol. dosiahla výnosy vo výške 527378,31 eur a mala náklady 514325,88 eur, výsledok hospodárenia tak prestavoval sumu 13124 eur. (Príjem otca z tejto spoločnosti vzhľadom na ročný výsledok hospodárenia mal byť mesačne vo výške 1093,66 eur). Zo súvahy ďalej vyplýva, že sa jedná v podstate o spol. bez istého typu majetku, ktorá má však vo vlastníctve obeživá, v podobe fi. účtov a peňazí, spol. má tiež pomerne vysoké záväzky voči vlastným spoločníkom- čl. 283 až 307 spisu. Ak aj otec tvrdil, že finančné prostriedky na založenie spoločnosti ORAVIA TRADE, s.r.o. si požičal od p. U., (mimočodom zrejme toho istého od ktorého mal mať v prenájme rod. dom v roku 2010), čo dokladoval predloženou Zmluvou o pôžičke zo dňa 5.4.2010 na sumu 5.000 eur, ktorá je splatná jednorázovo najneskôr do 31.12.2011-čl. 131 spisu, tak to nič nemení na fakte, že otec vzhľadom na časový horizont pôžičky musel počítat s príjmami aj na zaplatenie tohto svojho záväzku.

Z výpisu z obchodného registra súd mal ďalej preukázané, že otec sa dňa 7.6.2011 stal spoločníkom spol. NEFERTITI SPA, s.r.o. so sídlom v Námestove, ktorá bola založená 17.3.2011-čl. 380 spisu, kde jeho splatený podiel predstavoval sumu 1667 eur.

V neposlednom rade sa súd musel zaoberať aj skutočnosťou, že otec mal previesť na p. Q. zmenku v hodnote 3.783.275 Sk (125.582,72 eur). P. Q. zaslal súdu vyjadrenie dňa 24.3.2011- čl. 195 spisu, v ktorom tvrdil, že otcovi za prevod zmeny nezaplatil, otec si mal týmto len vyrovnat časť istej podližnosti, ktorú mal voči nemu. Pred orgánmi činnými v trestnom konaní dňa 7.2.2011- čl. 369, 370 spisu však vypovedal, že od otca odkúpil spolu 2 zmenky a to jednu za zmenečnú sumu 1.722.000 Sk a druhú zmenku za zmenečnú sumu 3.783.275 Sk.

Podľa § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Vzhľadom na vyššie citované zákonné ustanovenie § 78 Zákona o rodine pri rozhodovaní o zvýšení, resp. znížení výživného musí byť preukázaná zmena pomerov v porovnaní s pomermi, ktoré tu existovali v čase posledného rozhodovania súdu o výživnom. S poukazom na vyššie zistený skutkový stav mal súd za to, že v danom prípade odôvodnená zmena pomerov na strane povinného a teda otca nastala, čo sa premietlo aj do jeho podnikateľských aktivitách v rozhodnom období. Na strane druhej však táto zmena finančných pomerov u otca a zároveň ani potreby mal. R. tak ako na tieto matka poukazovala vo svojej výpovedi nie sú v takom rozsahu, aby bol návrh na zvýšenie výživného a tvorbu úspor pre dieťa dôvodný v takej výške ako to požadovala matka. Preto súd návrhu matky vyhovel len čiastočne a vo zvyšku návrh matky zamietol ako nedôvodný.

V súvislosti s mal. deťmi boli v konaní v porovnaní so stavom minulým preukázané hneď tri skutočnosti, a to že mal. R. sa stal študentom strednej školy, mal. R. sa stal v priebehu konania plnoletým a presťahoval sa od matky k svojmu otcovi, ako aj že u otca došlo k rozširovaniu jeho obchodných aktivít napriek tomu, že iné jeho spoločnosti vykazujú platobnú neschopnosť.

Po oboznámení sa s vyššie uvedeným skutkovým stavom, vychádzajúc z vyjadrenia otca o jeho deklarovanom čistom mesačnom príjme 1000 eur, po zohľadnení nevyhnutých výdavkov na bývanie, doterajšie výživné na tri deti, platby poisťok pre seba ako aj na synov mal súd za to, že v možnostiach ako aj schopnostiach otca bolo, aby tento za rozhodné obdobie a teda od 19.7.2010 (od podania návrhu matkou) do 27.6.2011 (do doby ako sa aj mal. R. odsťahoval k otcovi na prechodnú dobu) platil na R. zvýšené výživné vo výške 220 eur mesačne. Otec ďalej sám vo svojej výpovedi v konaní 7C uviedol, že v období ako bol mal. R. u neho sa náklady na syna pohybovali v sume okolo 300 eur (strava, hygienické a kozmetické potreby, oblečenie). Je možné domnievať sa, že podobný, ako nie aj rovnaký životný štandard mal maloletý R. aj v dobe, keď sa o neho starala výlučne jeho matka, a preto pri výdavkoch na dieťa vychádzal zhruba z tejto sumy, keď matke vo vyššie uvedenom období zohľadnil výlučnú starostlivosť o syna (zhruba 1/3-ina výživného, potom otec 2/3-tinu výživného).

V neposlednom rade súd pri určovaní výšky výživného zobral do úvahy aj ďalšie skutočnosti, ktoré boli zistené v rámci dokazovania a vyššie uvedeného skutkového stavu, a teda že otec vystupuje ako majiteľ, resp. spolumajiteľ, či štatutárny orgán spoločností, ktoré papierovo buď nevykazujú zisk, resp. sú v daň. strate, že otec mesačný príjem deklaroval vo výške 1000 eur, no následne jeho celkový životný štandard, napr. aj v podobe čiastok nad rámec výživného poskytovaných synovi, ktorý s ním žije v spoločnej domácnosti, spolu s bežným výživným pre oboch synov, ďalej z pohľadu predkladaných výdavkov otca, za situácie navyšovania základného imania v spoločnosti a skupovania podielu v inej, ako aj uzatvárania životného poistenia pre deti v spol. AXA, keď deti sú kryté poisťkami zo strany matky, zaväzovania sa vo forme pôžičiek iným osobám, založením novej spoločnosti v rozhodnom období, ako aj získania príjmu z predaja nehnuteľnosti v 12/2010. Všetky tieto skutočnosti vedú súd k úvahám o tom, že otcov skutočný - nie deklarovaný mesačný príjem je omnoho vyšší ako otec tvrdil a teda, že v jeho možnostiach ako aj schopnostiach bude aby tento platil výživné vo výške ako súd rozhodol vo výroku tohto rozhodnutia, teda bežné výživné vo výške 220 eur.

Nakoľko v konaní súd nezistil, žeby mal. R. mal zvýšené výdavky a potreby v takej miere ako požadovala pri zvýšení výživného jeho matka (480 eur mesačne aj s tvorbou úspor), ako aj vzhľadom na reálne zistený príjem otca, súd vo zvyšku návrh matky zamietol ako nedôvodný. So zákona o rodine nepochybne vyplýva, že dieťa má participovať na životnej úrovni svojich rodičov, no v konaní nebolo zistené, žeby životná úroveň matky a mal. R. bola omnoho nižšia, resp. nebola priamo úmerná ako životná úroveň otca, čo môže byť zapríčinené okrem iného aj racionálnejším prístupom matky k financiám a potrebám mal. R., ktorí nemal a ani nemá zhoršený zdravotný stav, ani sa nevenuje príprave na povolenie na istom type školy finančne náročnejšom, prípadne aktívnej športovej činnosti.

V konaní bolo ďalej preukázané, že podstatnú časť potencionálnych prostriedkov zo strany otca tvoria otcove pohľadávky, pri ktorých je otázka do akej miery sú vymožiteľné, na čo otec v konaní aj niekoľkokrát poukazoval. Súd má zato, že výživné by nemalo byť určené tak, aby viedlo k existenčným problémom povinného rodiča, čo by malo za následok snahu tohto sa vyhnúť aj z tohto dôvodu plateniu výživného.

Zároveň súd určil, že otcovi povinnosť platiť výživné v období od 28.6.2011 do 25.10.2011 (ppl. rozhodnutia o striedavej starostlivosti) nevznikla, a to z dôvodu, že v tomto období mal. R. žil s otcom v jeho spoločnej domácnosti.

Nakoľko súd rozhodol zvýšení výživného od podania návrhu teda od 19.7.2010 do 27.6.2011 vzniklo otcovi zameškané výživné voči mal. R. vo výške 1358,24 eur (otec mal platiť 220 eur x 10 mesiacov + alikvotná čiastka za 7/2010 a 6/2011, teda spolu 2490,16 eur. Otec platil mesačne po 100 eur x 10 mesiacov + alikvotná čiastka za 7/2010 a 6/2011, teda spolu 1131,92 eur. Rozdiel potom predstavoval sumu 1358,24 eur. Toto výživné súd otcovi vzhľadom k jeho výške ako aj k momentálnej starostlivosti o deti umožnil splácať v 150 eur splátkach mesačne, pod následkom straty výhod splátok.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 145 ods. 1/písm. a OSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Námestovo.

V odvolaní sa má okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods.3 OSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 OSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 OSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, (zákon č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien) a ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrhom na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 OSP).